

Sanadır Sevda

– ADEM EFİLOĞLU · 14 Ağustos 2017

Sadece ben değilim, herkes t/adına hasret,
Misk-i amber kokulu, güller sanadır sevda.
Öğüt verdim ruhuma, gelecek biraz sabret,
Şu acıyla andığım, diller sanadır sevda.

Özlemsin yüreklerde, pervanesin dönersin,
Gözlerimiz yansa da, avuçlarda sönersin,
İçimizde vuslatın , söyle nasıl dinersin,
Aşk yolunda ezdiğim, yollar sanadır sevda...

Yusufcuk gözlerime, karanlıktır her kuyu,
Sonradan düşen damla, bulandırılmış suyu,
Yeter mi dersin söyle, akan ırmağın boyu,
Nehir nehir aktığım, Niller sanadır sevda.

Dağıt diyorum işte, önce aklımı dağıt,
Uğramasın dilime, ne ayrılık, ne ağıt,
Eğer ki aşk yok ise, ne yazar kalem kâğıt.
Morarır tırnaklarım, eller sanadır sevda.

Sözcükleri seçerken, imtina ediyorum,
Baş ettiğim laflara, bak diyet ödüyorum,
Şaşırılmışım bilmem ki, nereye gidiyorum,
Kırpiğimde biriken, göller sanadır sevda.

Sevdan ki derya deniz, sanmış ve aldanmışım,
Şükür ki tövbe ile tez elden budanmışım.
Usul usul kor olmuş, için için yanmışım
Arkalarda savrulan, küller sanadır sevda.

Döneriz etrafında, gör kelebek misali,
Yanmayı bilemedik, hiç yoktu ki emsali,
Vermeseydi yaratan, ne bilirdim visali,
Ademin anlattığı, haller sanadır sevda...

Âdem Efiloğlu